

Ankenævnet for Forsikring

Den 30. juni 2026 blev i sag nr. 105441:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bygningsforsikring. I klageskema af 18/2 2026 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Vi gør hermed indsigelse mod afslaget på dækning af rådskade på indendørs træværk. Afslaget savner fornøden hjemmel i vilkårene og strider mod gældende fortolkningsprincipper. Vi anmoder om, at sagen genoptages, og at skaden anerkendes som dækningsberettiget. Subsidiært anmodes om en fuldt ud dokumenteret, retligt begrundet afgørelse, jf. nedenfor.

Ordlyden – ingen undtagelse for indendørs træ

Selskabet har henvist til undtagelsen i pkt. 10.1.1 'Svamp, insekt og råd', der efter ordlyden omfatter: (i) udendørs træbeklædninger, (ii) facadebeklædninger samt (iii) træværk, der er i kontakt med jord eller terræn. Indendørs træværk er ikke nævnt, og en udvidende fortolkning af en undtagelsesbestemmelse kan ikke ske uden klar og utvetydig hjemmel. Det er ikke tilfældet her.

Uklarhed og koncipistregel (Aftalelovens § 38 b)

Ifs egen produktchef har anerkendt, at formuleringen i vilkåret 'måske er lidt kompakt'. Det er en indrømmelse af fortolkningstvív. Efter uklarheds- og koncipistreglen skal tvív om standardvilkår falde ud til fordel for forbrugeren og ikke belaste forsikringstageren. Selskabet har ikke redegjort for, hvordan man kan fastholde afslag, når man samtidig erkender uklarhed.

Systematik i vilkår og senere ændret ordlyd

Det er almindelig forsikringssystematik at sondre mellem udendørs og indendørs bygningsdele. Selskabets egen behandling har ikke forholdt sig til denne sondring. Hertil kommer, at selskabet efterfølgende har ændret ordlyden i nyere vilkår netop på dette punkt, hvilket understøtter, at den tidligere ordlyd var uklar.

'Almindelig praksis i branchen' – krav om dokumentation.

Kundeombuddet henviser til 'almindelig praksis i branchen' og Ankenævnets praksis, men uden at oplyse en eneste konkret kendelse eller dom, der hjemler afslag på indendørs træværk under en ordlyd som den foreliggende. Vi anmoder om henvisning til de konkrete afgørelser/kendelser, som påstås at underbygge afslaget, samt en redegørelse for, hvorfor de er sammenlignelige med nærværende sag.

Retslig ramme – restriktiv fortolkning af undtagelser

Undtagelsesvilkår i forsikring skal fortolkes restriktivt. Hvor ordlyden er tavs om indendørs forhold, kan undtagelsen ikke udvides ved analogi. Selskabets afgørelse bygger på en udvidende læsning, der går ud over ordlyden, hvilket er i strid med almindelige forsikringsretlige fortolkningsprincipper og den uklarhed, I selv har anerkendt.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Vi anmoder om, at If genoptager sagen og anerkender dækning."

Selskabet har den 17/3 2026 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget besked om vores kundes klage over vores afvisning af at dække en anmeldt råds-kade i gulvbjælker. Foranlediget heraf har vi gennemgået sagen på ny, men vi må desværre med-dele, at vi fastholder vores afgørelse.

Forsikringen og tvisten

Vores kunde har husforsikring hos os på vilkår 41-06 med bl.a. råds-kadedækning. Police og vilkår fremlægges som **bilag 1 og 2**. Huset er opført i år 1900.

Twisten angår fortolkning af følgende undtagelsesbestemmelse for dækningen for svamp, insekt og råd i dækningsskemaets punkt 10.1.1:

'Skade på udendørs træbeklædninger, facadebeklædninger samt træværk, der er i kontakt med jord eller terræn'.

Sagsfremstilling

Vores kunde anmeldte den 3. november 2025, at han havde konstateret råd i bjælkerne under hans gulv. Vi lod sagen besigtige ved en netværkshåndværker. Bjælkerne ligger direkte på jord, hvorfor vi afviste dækning med henvisning til undtagelsen i vilkårene om råds-kade på træværk, der er i kontakt med jord eller terræn.

Vores kunde var uenig heri og gjorde indsigelse. Sagen blev revurderet i skadeafdelingen og senere fastholdt af vores kundeombud.

Vores kunde har fremlagt korrespondancen med kundeombuddet for nævnet og vi supplerer med anmeldelsen og afgørelserne fra med skadeafdelingen som **bilag 3 - 5**. Besigtigelsesrapport inkl. fotos af skaden fremlægges som **bilag 6**.

Vores vurdering

Der er enighed om, at der er tale om en råds-kade. Twisten angår alene om gulvbjælkerne er om-fattet af dækningsundtagelsen i vilkårenes punkt 10.1.1, gengivet ovenfor.

Det er vores opfattelse, at dækningsundtagelsen er klart og tydeligt formuleret, og at den omfatter skade på

- udendørs træbeklædninger
- facadebeklædninger
- træværk, der er i kontakt med jord eller terræn

Vores kunde tolker bestemmelsen, som at den kun omfatter 'udendørs' træ, herunder udendørs træværk, der er i kontakt med jord eller terræn. Vi er ikke enige heri, og vi fastholder, at bestemmelsen også omfatter gulvbjelker.

Når der står 'udendørs' foran 'træbeklædninger' skyldes det, at træbeklædninger findes både inden- og udendørs, og vi som udgangspunkt dækker råd i indendørs træbeklædninger. Dette udgangspunkt er dog modificeret ved badeværelser og saunaer, jf. 2. bullet i punkt 10.1.1. 'Facadebeklædninger' er i sagens natur udendørs, hvorfor det ikke behøver at blive udspecificeret. Hvis det var meningen, at det alene var 'udendørs' træværk i kontakt med jord eller terræn, der var omfattet undtagelsen, havde det stået der. I stedet står der 'samt', hvilket klart og tydeligt viser, at der er tale om oplistning af tre kategorier træværk.

Træ, der er i kontakt med jord eller terræn vil rådne. Det er blot et spørgsmål om tid. Det er derfor ikke en risiko, som vi ønsker at bære.

Vores kunde henviser til bl.a. koncipistreglen. Vi er bekendt med koncipistreglen og praksis herfor, men vi deler ikke vores kundes opfattelse af, at vilkåret i nærværende aftale er formuleret uklart, hvorfor der ikke er nogen tvivl, der kan komme vores kunde til gavn. Vi er i øvrigt heller ikke enige med vores kunde i, at husforsikringer almindeligvis ikke dækker råd i udendørs træ, og vil som eksempel herpå nævne råd i døre og vinduer, der er en hyppig anmeldt og dækket udendørs råds-kade.

Afslutningsvist skal vi henlede nævnets opmærksomhed på, at vi helt undtager dækning for råds-kader på udendørs konstruktioner. Udendørs konstruktioner er i ordforklaringen defineret som plankeværker, stakitter, flagstænger, pergolaer, træterrasser, mv. Dette understøtter, at omtvistede bestemmelse omfatter mere end disse udendørs konstruktioner, nemlig (også) de indendørs."

Klagerens repræsentant har i brev af 8/4 2026 til nævnet bl.a. anført:

"På vegne af klager afgives herved replik til selskabets indlæg, hvori selskabet fastholder afslag på dækning for råds-kade i gulvbjelker med henvisning til undtagelsen i vilkår 41-06, punkt 10.1.1: *'Skade på udendørs træbeklædninger, facadebeklædninger samt træværk, der er i kontakt med jord eller terræn'*. Selskabet oplyser, at gulvbjelkerne ligger direkte på jord, og at bestemmelsen efter selskabets opfattelse udgør en klar oplistning af tre selvstændige kategorier, hvorfor koncipistreglen efter deres synspunkt ikke finder anvendelse. Selskabets indlæg fastholdes bestridt.

Sagens kerne er ikke, om træ i direkte jordkontakt kan rådne – det er ubestridt – men derimod, om selskabet har formuleret en dækningsundtagelse, der med fornøden klarhed og hjemmel omfatter det konkrete indendørs bygningsdel (gulvbjelker), således at klager som forbruger med rimelighed kunne forudse, at dækningen bortfalder i netop denne situation. Den vurdering skal fo-

Ankenævnet *for* Forsikring

4.

105441

retages efter almindelige fortolkningsprincipper for forbrugerforsikring og efter aftalelovens § 38 b.

Retligt udgangspunkt – § 38 b og klarhedskravet

Det følger udtrykkeligt af aftalelovens § 38 b, stk. 1, at opstår der tvivl om forståelsen af et aftalevilkår, som ikke har været genstand for individuel forhandling, skal vilkåret fortolkes på den måde, der er mest gunstig for forbrugeren. Bestemmelsen placerer samtidig bevisbyrden hos den erhvervsdrivende for, at vilkåret har været individuelt forhandlet. Hertil kommer § 38 b, stk. 2, hvorefter skriftlige standardvilkår skal være udarbejdet på en klar og forståelig måde. Der er tale om præcis den type standardvilkår, som karakteriserer forsikringsbetingelser i forbrugerforhold. Koncipistreglen/uklarhedsreglen er således ikke et 'ekstraargument', men et lovfastsat fortolkningsdirektiv i forbrugeraftaler, der aktiveres, når der efter en almindelig, objektiv fortolkning kan identificeres reel tvivl om rækkevidden af en undtagelse. Som det også fremgår i juridisk fremstilling, anvendes reglen netop på standardvilkår – herunder forsikringsaftaler – og hviler på den grundsætning, at affatteren bærer risikoen for sproglig uklarhed.

Den konkrete undtagelse er sprogligt og systematisk tvetydig – og tvivlen skal falde ud til klagers fordel

Selskabet gør gældende, at ordet 'sam't 'klart og tydeligt' viser, at der er tale om tre separate kategorier, og at undtagelsen derfor også omfatter indendørs gulvbjælker. Det er en forenklet sproglig slutning, som netop overser det spørgsmål, der skaber fortolkningstvivilen: om kvalifikationen 'udendørs' efter en naturlig læsning kan forstås som fælles overskrift/qualifier for den efterfølgende opremsning, eller om den alene knytter sig til det første led ('træbeklædninger'). 'Sam't etablerer en koordinering af led, men løser ikke i sig selv, om et foranstillet adjektiv skal forstås distributivt (kun første led) eller samlet (fælles qualifier) – særligt ikke, når de efterfølgende led ('facadebeklædninger' og 'træværk i kontakt med jord eller terræn') i deres natur og i vilkårets kontekst typisk associeres med udvendige/terrænnære forhold.

Det er netop her, at uklarheden opstår: for en almindelig forbruger er det nærliggende at læse hele sætningen som en samlet undtagelse, der temamæssigt handler om udvendige bygningsdele og terrænnært træ (udendørs træbeklædning/facade og træ ved terræn/jord), og dermed at forstå 'udendørs' som en fælles ramme for opremsningen. Det er også den læsning, klager har anlagt, og det er en sprogligt plausibel læsning af teksten. Når der foreligger to rimelige forståelser, er det netop § 38 b's funktion at afgøre, hvem der bærer risikoen. Den risiko kan ikke placeres hos klager; den påhviler selskabet.

At tvivlen er reel, understøttes i øvrigt af, at selskabets produktchef tidligere – i korrespondancen forud for nævnsbehandlingen – selv har anerkendt, at formuleringen 'måske er lidt kompakt', og at ordlyden kan give anledning til fortolkningstvivil. Når selskabet på den ene side erkender, at ordlyden kan skabe tvivl, og på den anden side søger at lade tvivlen ramme forbrugeren, kolliderer det direkte med § 38 b's udgangspunkt.

Herudover har selskabet netop omformuleret den konkrete undtagelse og delt forholdet op i flere underpunkter, i deres nye vilkår. Det viser, at selskabet udmærket er bekendt med, at ordlyden ikke er mundret eller forståelsesmæssigt korrekt formuleret og derfor til fortolkning/tvivil.

Ankenævnets egen praksis: Uklar ordlyd kan ikke udvides til skade for forbrugeren – og selskabet kunne have skrevet det klart

Selskabets centrale anbringende er, at hvis undtagelsen kun skulle angå 'udendørs' jordkontakttræ, 'havde det stået der'. Den logik vender imidlertid begge veje: Hvis selskabet ønskede at und-

tage træværk i jordkontakt uanset placering – herunder indendørs gulvbjælker – kunne og burde det være udtrykt klart, eksempelvis ved at gentage 'udendørs' før tredje led, eller ved at skrive 'træværk i kontakt med jord eller terræn, uanset om det er indendørs eller udendørs', eller ved at nævne de typiske konstruktioner (gulvbjælker/strøer/sveller i terræn). Det har selskabet ikke gjort, og den manglende præcision må ikke repareres ved udvidende fortolkning af en undtagelse.

Det er i tråd med Ankenævnets praksis, hvor nævnet eksplicit har udtalt, at selskabet som koncipist er nærmest til at bære risikoen for uklarheder, og at betingelser skal fortolkes mest gunstigt for forbrugeren, jf. § 38 b. I kendelse 100063 fremhævede nævnets flertal netop, at uklarheden kunne have været undgået ved en mere præcis ordlyd ('den pågældende ledning' i stedet for 'disse ledninger'), og at selskabet derfor ikke kunne få medhold i en snæver/forbrugerbyrdefuld læsning. Det er præcis samme mekanisme her: den omtvistede rækkevidde kunne være skrevet entydigt, men er ikke det, og derfor kan undtagelsen ikke udstrækkes til at ramme klager.

Domstolsretlig forankring: Uklarheder i standardvilkår fortolkes mod affatteren (minimums-/koncipistprincip)

Koncipistreglen og minimumsreglen er velkendte i dansk ret. Som illustreret i Højesterets praksis i den såkaldte 'stålrørssag' (UfR 1999.255 H) kan uklare standardvilkår ikke udstrækkes til at omfatte forhold, som ikke med tilstrækkelig klarhed er reguleret; uklarheden går ud over den, der har udarbejdet standardvilkåret. Uanset at sagen udspringer af et andet kontraktforhold, er det samme fortolkningsprincip, der gør sig gældende, og som også bærer § 38 b.

Der findes tilsvarende illustrationer i forsikringskontekst, hvor domstolene foretager en tekstnær og forbrugerorienteret fortolkning af betingelserne og lægger vægt på, om en afgrænsning faktisk er udtrykt klart i vilkårene. Østre Landsrets dom af 8. april 2019 om fortolkning af en forsikringsbetingelse (MasterCard-dækning) er et eksempel på, at udfaldet beror på, hvad der kan udledes af ordlyden, og at selskabet ikke kan få medhold i en udvidelse, som ikke kan forankres sikkert i teksten. Pointen her er ikke, at faktum er identisk, men at forsikringsbetingelser fortolkes ud fra, hvad teksten faktisk siger – ikke hvad selskabet efterfølgende forklarer, at det 'mente'.

Selskabets nye forklaringer ændrer ikke ved, at undtagelsen ikke har klar hjemmel for indendørs gulvbjælker

Selskabet anfører, at 'udendørs' alene står foran 'træbeklædninger', fordi træbeklædninger findes både inde og ude, og at man 'som udgangspunkt' dækker indendørs træbeklædninger. Det bekræfter imidlertid blot, at ordvalget er placerings- og systematikfølsomt – og netop derfor er det også nærliggende, at forbrugeren læser den samlede undtagelse som rettet mod udvendige/terrænnære forhold. Selskabets efterrationalisering ('hvis det var meningen, havde det stået der') kan ikke erstatte den klarhed, som § 38 b, stk. 2 kræver af standardvilkår.

Selskabet henviser endvidere til, at det i ordforklaringen helt undtager 'udendørs konstruktioner' (plankeværker, stakitter, terrasser m.v.) og mener, at dette understøtter, at den omtvistede bestemmelse 'omfatter mere end disse udendørs konstruktioner, nemlig også de indendørs'. Den slutning er ikke holdbar. At betingelserne ét sted definerer og undtager en bestemt undergruppe af udendørs elementer siger intet om, at en anden undtagelse – der efter ordlyd og sammenhæng angår udvendige forhold – samtidig skal udstrækkes til indvendige bærende dele. Tværtimod viser det, at selskabet er fuldt i stand til at præcisere og definere, når det ønsker det; den præcision

mangler i den bestemmelse, der påberåbes her, og den mangel kan ikke komme forbrugeren til skade.

Endelig anfører selskabet, at det 'ikke er enig' i, at husforsikringer almindeligvis ikke dækker udendørs råd, og nævner døre og vinduer som eksempler. Det er et sidespor. At selskabet i visse tilfælde dækker udendørs træ (f.eks. døre/vinduer) siger intet om rækkevidden af netop denne undtagelse, der udtrykkeligt omtaler træbeklædninger, facadebeklædninger og træ i kontakt med jord/terræn. Døre og vinduer er ikke nævnt i den påberåbte undtagelse, og eksemplet kan derfor ikke bruges til at udvide undtagelsens rækkevidde til indendørs gulvbjælker.

Samlet vurdering og påstand

Når undtagelsen kan læses på mindst to rimelige måder – hvor den forbrugerbeskyttende, systematiske og tekstnære læsning begrænser undtagelsen til udvendigt/terrænnært træværk – kan selskabet ikke få medhold i en udvidende fortolkning, som bringer indendørs gulvbjælker ind under undtagelsen uden udtrykkelig hjemmel. Aftalelovens § 38 b påbyder, at tvivlen skal falde ud til fordel for forbrugeren, og Ankenævnets praksis viser, at selskabet som koncipist bærer risikoen for sproglige uklarheder og kunne have formuleret vilkåret entydigt, hvis man ønskede den af selskabet hævdede rækkevidde.

På denne baggrund nedlægges påstand om, at selskabet tilpligtes at anerkende dækning for den anmeldte råds-kade i gulvbjælkerne i henhold til husforsikringen, idet den påberåbte undtagelse i punkt 10.1.1 ikke med fornøden klarhed omfatter indendørs gulvbjælker, og idet uklarhed under alle omstændigheder skal fortolkes til klagers fordel, jf. aftalelovens § 38 b."

Det fremgår af selskabets besigtigelsesrapport af 5/11 2025:

**"Er skaden dækket ud fra betingelserne sat i Skadebeskrivelse?: Nej
Notering: bjælker ligge i jord, og er dækket af plastik"**

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"10.1.1 SVAMP, INSEKT OG RÅD

...

Dækker ikke

...

- Skade på udendørs træbeklædninger, facadebeklædninger samt træværk, der er i kontakt med jord eller terræn"

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 3/11 2025, at der var konstateret råd i bjælkerne under gulv i hans hus. Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at bjælkerne ligger direkte på jorden,

Ankenævnet for Forsikring

8.

105441

og at forsikringen ikke dækker rådskaade i træværk, der er i kontakt med jord eller terræn. Klageren ønsker, at selskabet anerkender dækning.

Klageren har anført, at bestemmelsen i forsikringsbetingelserne er uklar og skal fortolkes til fordel for klageren i medfør af aftalelovens § 38 b. I bestemmelsen nævnes "udendørs træværk", men ikke "indendørs træværk". Klageren har anført, at selskabets "produktchef har anerkendt, at formuleringen i vilkåret 'måske er lidt kompakt'. Det er en indrømmelse af fortolkningstvív. Efter uklarheds- og koncipistreglen skal tvív om standardvilkår falde ud til fordel for forbrugeren og ikke belaste forsikringstageren". Klageren har anført, at "for en almindelig forbruger er det nærliggende at læse hele sætningen som en samlet undtagelse, der temamæssigt handler om udvendige bygningsdele og terrænnært træ (udendørs træbeklædning/facade og træ ved terræn/jord), og dermed at forstå 'udendørs' som en fælles ramme for opremsningen".

Selskabet har anført, at selskabet ikke deler klagerens opfattelse af, at vilkåret i betingelserne er formuleret uklart.

Det fremgår af selskabets besigtigelsesrapport af 5/11 2025: "bjælker ligge i jord, og er dækket af plastik".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 10.1.1, at forsikringen ikke dækker "skade på udendørs træbeklædninger, facadebeklædninger samt træværk, der er i kontakt med jord eller terræn".

Efter en gennemgang af sagen, herunder fotos, finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at sagen vedrører råd i bjælker, som ligger direkte på jord, og at det følger af forsikringsbetingelsernes punkt 10.1.1, at forsikringen ikke dækker rådskaader i træværk, der har kontakt med jord.

Ankenævnet *for* Forsikring

9.

105441

Nævnet finder, at der ved afgørelsen af denne sag ikke er en sådan tvivl om forståelsen af aftalegrundlaget, at aftalelovens §38 b finder anvendelse.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', with a stylized, cursive script.

Peter Thønnings